

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 248

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 1 0

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1883.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἐνῶ ὁ αἰὼν μας ρέπει πρὸς τὸν σκεπτικισμόν, ἡμεῖς ἀπομένομεν θεοσεβέστατοι καὶ μέχρι τοιοῦτου σημείου μάλιστα, ὥστε νὰ βαπτίζωμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς σιδηροδρόμους. Οὕτως ἀναγινώσκωμεν εἰς τινὰ ἐφημερίδα τὴν ἐξῆς φράσιν: «Ὁ κ. Μαυρογορδάτος, ὁ ἀνάδοχος τῶν θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων...» Φανερόν λοιπόν, ὅτι οἱ εἰρημένοι σιδηροδρομοὶ ἔχουν βαπτισθῆ καὶ μυρωθῆ, ἀφοῦ ἔχουσιν ἀνάδοχον. Ἄλλ' ἴσως ἐξαιρετικῶς ἔπραξαν τοῦτο διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἀπ' αὐτοὺς πᾶν ἴχνος Ἰουδαϊσμοῦ.

Ἐγένετο πολὺς θόρυβος διὰ τὴν ἀύλληφιν ἐνὸς ληστοῦ ἐν Ἀθήναις. Τὸ πρᾶγμα ἐθεωρήθη σοβαρὸν καὶ περιέργον ἅμα. Ἄλλ' ἀκουσίως ἡμεῖς, ἀναλογισθέντες τὴν ἕνεκα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς συρροὴν τῶν βουλευτῶν καὶ τὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀλλαχόθεν ἄφιξιν τῶν τραπεζιτῶν, δὲν εὕρομεν τὸ πρᾶγμα λίαν ἀξιοπερίεργον.

Ἀξιοσημείωτος εἶνε ἡ σύμπτωσης, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην πραγματικὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, ἡ συζήτησις περιστράφη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνικανότητος.

Μετὰ τὸν οἶνον, τὸ σιγαρόχαρτον καὶ τὸν καπνὸν ὁ πρωθυπουργὸς προετοιμάζει διὰ τὸν λαόν του καὶ τὸ πετρέλαιον. Καὶ ἐπειτα λέγουσιν, ὅτι δὲν εἶνε δημοκρατικῶς, ἀφοῦ ζητεῖ νὰ διοικήσῃ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ πετρέλαιον!

ΚΩΔΩΝΙΣΜΟΙ

Digue, digue, digue, don,
Sonne, sonne, sonne,
Sonne, sonne donc...

Ἀνέκαθεν ἐπίστευσα ὅτι ἡ δημοκρατικότης τῶν ἡμετέρων ἠθῶν ἦτο μᾶλλον ἀνεπτυγμένη παρ' ὅσον κοινῶς πιστεύεται, πλέον δὲ παντὸς ἄλλου ἔθνους προσεγγίζομεν τῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ ἡμισφαιρίῳ κατ' ἐξοχὴν δημοκρατικῇ χώρᾳ. Παραδείγματα πρὸς πίστωσιν τῆς ἀνωτέρω ἀληθείας βεβαίως εἶνε περιττὰ διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνοικτὰ τὰ βλέφαρα καὶ τὸ ἀκουστικὸν τύμπανον σφῶν· ἀλλὰ χάριν περιστατικοῦ τινος τῶν τελευταίων ἡμερῶν σημειοῦμεν μίαν μόνην περίπτωση, ἧς ἀντίστοιχον μόνον ἐν Ἀμερικῇ δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν.

Οὕτως ἐκεῖ δὲν θεωρεῖται παράδοξον ἂν ἐνίοτε οἱ ράπται ἀναδεικνύονται στρατηγοὶ καὶ γεωργοὶ χειροτονοῦνται πρόεδροι τῆς δημοκρατίας· κατ' ἀναλογίαν παρ' ἡμῖν λοῦστρος δύναται κάλλιστα ἀφ' ἐσπέρας νὰ στιλβῶσῃ τὰ ὑποδήματα καὶ τὸ πρωτὶ νὰ ζητήσῃ τὰς ψήφους μας, ἄνθρωποι γεννημένοι ὅπως συγχάζωσιν εἰς καπηλεῖα φοιτῶσιν εἰς τὴν βουλὴν, ξυλοσχίσται προωρισμένοι ἴσως ὑπὸ τῆς φύσεως μόνον ὅπως κατασκευάζουν τὰς καθηγητικὰς ἐδρας ἀνέρχονται· ἐπ' αὐτῶν, καὶ καθεξῆς.

Κυρία αἰτία τοῦ φαινομένου τούτου κατ' ἐμὲ εἶνε ἡ παγκυρίαρχος θεὰ Ἀκηδεῖα, ἣν μόνην, ἀντὶ δέκα πληγῶν, ἔκρινε σκοπιμώτερον νὰ καταπέμψῃ Μωϋσῆς τις κατὰ τοῦ Φαραῶ-ἐλληνικοῦ λαοῦ. Ἀφοῦ δὲ αὕτη ἰσχύει ἐπὶ τῆς ὕλικῆς ἐργασίας ἐννοεῖται ὅτι θὰ διπλασιάζῃ τὸ κράτος τῆς ἐπὶ τῆς πνευματικῆς, ἣτις συνήθως θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ συγχρόνου Ρωμοῦ περιττὴ ματαιοπονία, μόνον παρέργως ἀξία νὰ καλλιεργῆται. Οὕτως ἂν πολιτευόμενος εἶνε δυνατὸν νὰ εὕρῃ τινὰς μὴ βαρυνόμενους νὰ ἐξετάσωσι τὸ παρελθόν του ἢ ἔμπορος κολυπράγμονας ὅπως ζητήσωσι τὴν ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν του, πάντως ὅμως ξυλοσχίστης ἐπιθυμίας ν' ἀνταλλάξῃ τὸν πέλεκυν πρὸς τὴν γραφείδα, κατορθώσας δὲ δι' αὐτῆς νὰ πληρῶσῃ διὰ γραμμῶν χάρτην 500 ἢ 1000 σελίδων, ὀλιγίστους θὰ εὕρῃ τοὺς περιέργους οἱ ὅποιοι νὰ κυττάξουν μὴ τυχὸν τὰ χαραχθέντα γράμματα ὁμοιάζουσιν πρὸς ροκανίδια.

Ὁ φίλος ἡμῶν Ηοτογὸς τῆς αὐτῆς εὐτυχίας θάπελάμβανε, ἂν δὲν ἐπήρηχτο ἡ σατανικὴ περιέργεια εἰς τὸν Ἀσμοδαῖον